

Štefan Beňačka som vždy vnímal ako zakladateľa nového smeru výskumu - slabej supravodivosti na Elektrotechnickom ústave SAV. Výskumné práce v tejto oblasti boli inšpirované aj Nobelovou cenou za jav, predpovedaný B. D. Josephsonom. Vytvoril okolo seba skupinu pozostávajúcu hlavne z mladších kolegov. Skupina sa venovala využitiu slabej supravodivosti v elektronike. Výsledky výskumu v tejto oblasti priniesli Š. Beňačkovi a jeho skupine Cenu SAV v rokoch 1977, 1991 a 1997.

Štefan Beňačka vychoval viacero mladých vedeckých pracovníkov, ktorí sú dnes významnými vedeckými pracovníkmi na EIÚ SAV ako aj profesormi na Univerzite Komenského a venujú sa stále aj výskumu v oblasti supravodivosti. Od roku 1975 bol organizátorom medzinárodných vedeckých konferencií - sympózií o slabej supravodivosti. V tom období nebolo veľmi bežné organizovať takéto vedecké podujatia. Na konferenciách sa v tom čase v rámci možností zúčastňovali aj výskumníci zo zahraničia.

Po roku 1989, keď sa nám otvorila Európa, a dostal som sa do zahraničia aj ja, viackrát som sa stretol s ľuďmi, ktorí Štefana Beňačku vďaka konferenciám o slabej supravodivosti poznali a pýtali sa naňho. V tomto období rýchlo oživil staré kontakty a získal prvé medzinárodné projekty na ústave.

Štefan Beňačka venoval celý svoj tvorivý život vedecko-výskumnej činnosti na Elektrotechnickom ústave SAV. Predstavoval pre nás kontinuitu od začiatkov výskumu na EIÚ SAV cez obdobie rozvoja počas socializmu až do búrlivého obdobia po roku 1989. V každom období bol lídrom a oporou výskumneho tímu. Ku svojim mladším kolegom, ku ktorým sa rátam aj ja, mal ľudský prístup a vždy si na nich našiel čas. Takto si ho budeme pamätať.

Karol Fröhlich